

Biotopu buferjoslu izstrādes principi

Dabiskie meža biotopi ir vietas mežā, kur ir nodrošināta izdzīvošanas iespēja retām un apdraudētām sugām ar ļoti specifiskām prasībām pret dzīvesvietu.

Buferjosla nodrošina biotopa aizsardzību pret sauli un vēju, tādējādi pēc kailcirtes pasargājot to no būtiskām mitruma režīma izmaiņām. **Kailcirtēs buferjoslas platums ir 30 metru**, skaitot no biotopa ārējās robežas.

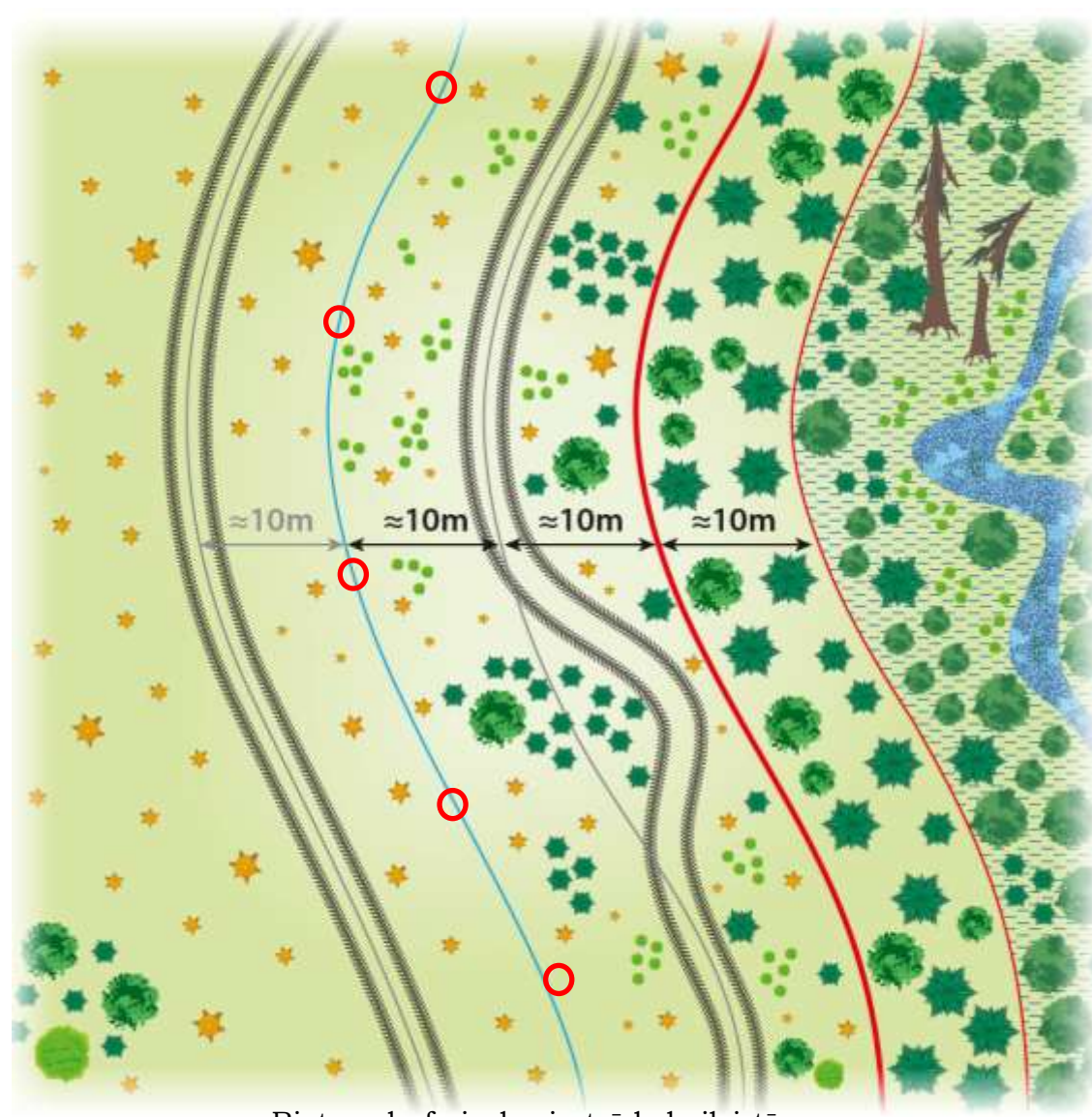
Kailcirtē rīkojas šādi: Plānotājs cirsmas robežu atzīmē aptuveni 10 metru attālumā gar biotopa robežu. Nākamajos 10 metros kokus cērt izlases veidā, saglabājot pamežu, paaugu un dzīvotspējīgus otrā stāva kokus. Pēdējos 10 metros veic kailcirti, saglabājot pamežu un paaugu.

Plānotājs buferjoslas ārējo robežu atzīmē ar sarkanās krāsas neaizpildītu apli 10 cm diametrā, labi saredzamā augstumā.

Biotopam tuvāko pievešanas ceļu gar cirsmas robežu plāno 10 metru attālumā.

Visos ciršu veidos **līdz 20m platā joslā gar cirsmas robežu saglabā paaugu, pamežu, kā arī sauso koksni**, ņemot vērā tehnoloģiju iespējas un darba aizsardzības prasības.

Izstrādājot biotopa buferjoslu gaišajā diennakts laikā, pamežs, paauga un atstājамie koki saglabājas sekmīgāk.

Biotopa buferjoslas izstrāde kailcirtē